

U. begon kort na zijn geboorte al te fotograferen. Aangezien hij die eerste periode vooral liggend doorbracht, mag het niet verwonderen dat dat vroege werk gekenmerkt wordt door lage standpunten.

KEN IK U. ERGENS VAN?

The Universal Photographer documenteert leven en werk van de fictionele fotograaf U. Het is een encyclopedie van de fotografie.

In de monografie *The Universal Photographer* introduceren Anne Geene en Arjan de Nooy leven, werk en opvattingen van universeel fotograaf U. (1955–2016). Zijn verdienste: hij produceerde meer foto's van meer verschillende onderwerpen in meer verschillende stijlen dan elke andere fotograaf. In U. vinden we talloze kenmerken van andere fotografen, filosofen, wetenschappers en verzamelaars terug. Er zijn raakvlakken met onder anderen Diane Arbus, Eugène Atget, Jacques Derrida, de Bechers, Walter Benjamin, Roland Barthes, Robert Capa, William Eggleston en Marcel Duchamp. Het dichtst bij zijn karakter staan wellicht de twee hoofdpersonen uit Flauberts roman *Bouvard en Pécuchet*. Net als zij had U. een neiging tot kopiëren, verzamelen en studeren. En net als hen ontbrak het hem aan gezond verstand. Dat resulteerde in vreemde methodes, opmerkelijke voorkeuren en naïeve oplossingen voor zelfgecreëerde problemen.

The Universal Photographer biedt ook inzicht in de visie van Anne Geene & Arjan De Nooy op het medium fotografie. Die wordt gekenmerkt door relativisme en licht absurdisme. Maar bovenal is dit boek een viering van de fotografie. Haar belangrijkste eigenschap – het kopiëren – wordt tot grote hoogten gedreven door U.'s onbevangen aanpak. Als de geschiedenis van de fotografie beschouwd wordt als foto's van foto's van foto's, nodigt U.'s werk wellicht uit tot nog meer foto's. Of in de woorden van Bouvard en Pécuchet: *Niet over nadenken! We kopiëren het!*

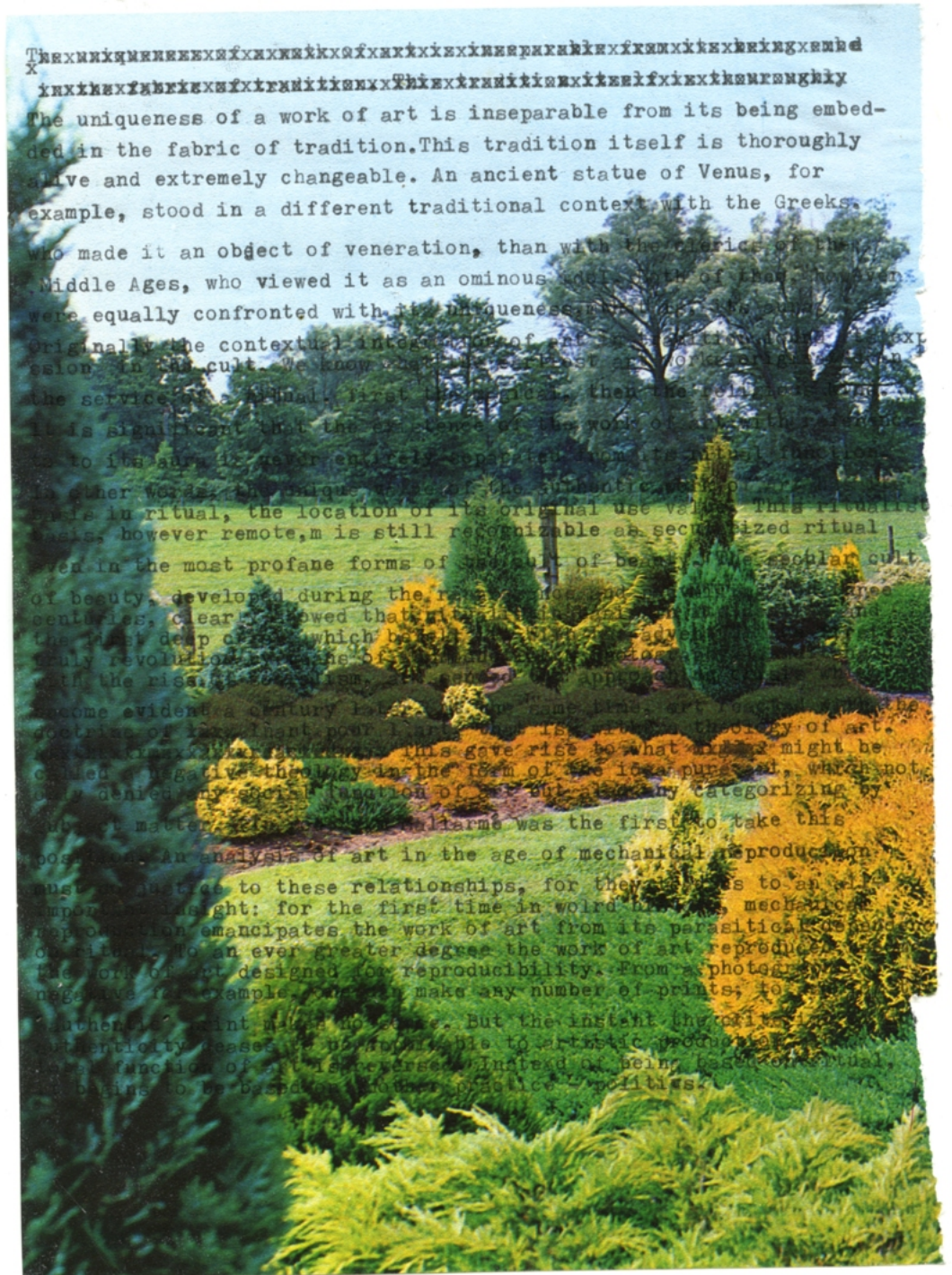
'The Universal Photographer', Anne Geene en Arjan de Nooy, Uitgeverij de HEF, 458 blz.

www.annegeene.nl

Na de middelbare school begon U. als huwelijksfotograaf te werken. Hij had het gevoel dat die discipline alle mogelijke genres incorporeerde.

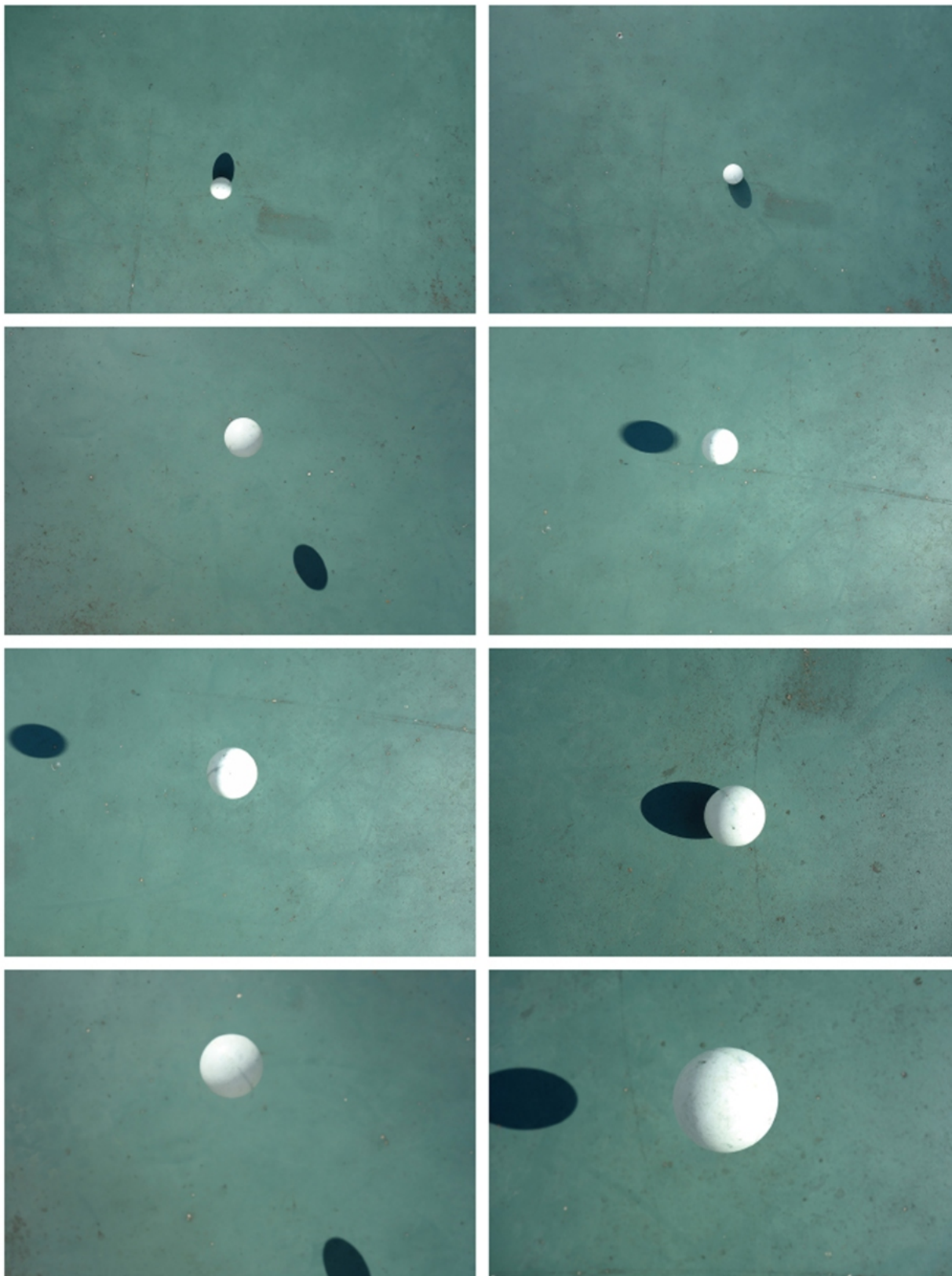

U. merkte in zijn eigen oeuvre terugkerende thema's en onderwerpen op en begon zijn foto's te organiseren. Hij raakte ook geïnteresseerd in theorie. Tijdens het lezen maakte hij talloze aantekeningen en noteerde citaten die hij op bestaande beelden typete.

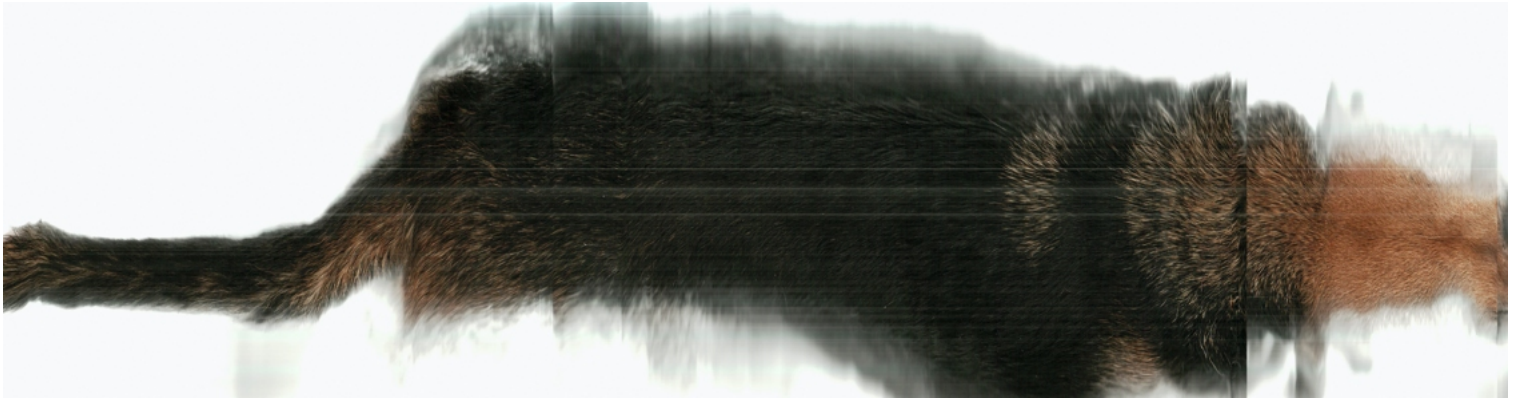
U. begon andermans werk te corrigeren.
Hij maakte geen onderscheid tussen kunstfotografie,
snapshots of reclamefoto's in tijdschriften.

Een van de eerste technieken die U. inspireerden,
was de collage. Hij wijzigde de inhoud van beelden
door heel directe ingrepen, zoals opeenstapeling of
het maken van 'transparantiecollages' door
magazinepagina's tegen het licht te houden.

U. beseftte dat één beeld nooit volstond: hij nam zich voor objecten compleet te documenteren door er enorme hoeveelheden foto's van te maken. Die kleefde hij in roosters.

Pas later in zijn carrière, na de millenniumwissel, ontdekte U. de draagbare scanner. De directheid, de letterlijke, levensgrote beelden: hij vond

het geweldig, dit was waarnaar hij op zoek was geweest. Zijn laatste jaren wijdde hij aan het obsessief scannen van oppervlakken en objecten. In 2016,

tijdens het scannen van een zebrapad, werd hij aangereden door een auto en stierf ter plekke. Hij liet kilometers gescand materiaal na.